Dosarul nr.5r-852/2026
PIGD 4-26030904-12-5r-12032026

Î N C H E I E R E

12.05.2026
mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău (*sediul Buiucani*)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei,
Judecător Elena Ungureanu
Grefier Ira Voleanschi
Cu participarea:
Reprezentantul contestatarului ***** Chiaburu

examinând în ședința de judecată publică contestația înaintată de către *administratorul SRL „ *****”, Ceban Sergiu* împotriva deciziei agentului constatator din cadrul IP Centru, Cociu Gheorghe, privind refuzul de a iniția procesul contravențional,

A C O N S T A T A T:

La 17.02.2026, administratorul SRL„*****”, Ceban Sergiu a înaintat contestație prin care a solicitat anularea răspunsului agentului constatator, cu obligarea IP Centru să inițieze procesul contravenţional în baza art.70 alin.(1) Cod contravenţional, în privința cet.Botnarenco Ion.

În motivarea contestației a indicat contestatarul că, la data de 14.01.2026, a depus o plângere la Inspectoratul de Poliţie Centru, solicitând atragerea la răspundere contravenţională a cet. *****, care într-un reportaj difuzat de postul Jurnal TV la 27.11.2025 şi publicat Online, a făcut afirmaţii mincinoase şi denigratoare la adresa companiei sale, acuzându-i de „ilegalităţi comise” şi generarea unor „datorii nejustificate” fără explicaţie.

Prin răspunsul nr.34/20/1-1256 din 04.02.2026, Inspectoratul de Poliţie Centru a refuzat iniţierea procesului contravenţional, invocând că „nu au fost stabilite sau constatate careva delicte”, recomandând adresarea în instanţa de judecată civilă şi susţinând că afirmaţiile sunt „interpretative”.

La 09.02.2026, contestatarul a depus o cerere prealabilă (înregistrată la IGP cu nr. C-719/26), contestând refuzul organului constatator. Întrucât procedura prealabilă nu a dus la restabilirea drepturilor sale, s-a adresat în instanţa de judecată.

Consideră autorul contestației că, refuzul organului constatator este ilegal, neîntemeiat şi emis cu o aplicare eronată a legii, reieșind din încălcarea obligaţiei de a acumula probe şi examinarea superficială a cauzei potrivit art.440 alin.(1) Cod Contravenţional, organul constatator fiind obligat să ia măsuri pentru asigurarea cercetării sub toate aspectele, complete şi obiective, a circumstanţelor cauzei, însă, la caz, poliţia s-a limitat la audierea superficială a făptuitorului, care a negat vinovăţia, fără a verifica probele documentare depuse de ei (fişe de cont, facturi, hotărâri judecătoreşti care demonstrează rea-credinţa şi legătura cu concurenţa).

Simpla negare a făptuitorului nu exonerează autoritatea de obligaţia de a verifica veridicitatea afirmaţiilor acestuia („veritas”) prin confruntarea cu documentele contabile.

Mai menționează contestatarul că, organul constatator susţine în mod eronat că fapta ţine exclusiv de „relaţiile juridico-civile”. Legislaţia Republicii Moldova instituie răspunderea pentru calomnie în art.70 alin.(1) Cod Contravenţional, care sancţionează: *„Răspândirea cu bună-ştiinţă a unor scorniri mincinoase ce defăimează o altă persoană".* Faptul că partea vătămată se poate adresa şi în instanţa civilă pentru daune morale (conform art. 15 Cod Civil) nu exclude atragerea la răspundere contravenţională a făptuitorului. Refuzul poliţiei de a aplica legea contravenţională sub pretextul existenţei căii civile reprezintă o denegare de justiţie.

Indică cntestatarul că, calificarea greşită a afirmaţiilor ca fiind „interpretative” (Opinii vs. Fapte) poliţia a reţinut eronat că afirmaţiile cet. Botnarenco sunt „păreri exprimate” (judecăţi de valoare). Din punct de vedere juridic şi al practicii CEDO, fraza *„Asociaţia în cauză s-a trezit într-o zi cu anumite datorii nejustificate [...] ilegalităţi comise”* reprezintă o afirmaţie de fapt, nu o judecată de valoare. Faptele sunt susceptibile de a fi probate (datoriile sunt reale sau nu, bazate pe facturi sau nu), în timp ce opiniile nu pot fi probate. Acuzarea directă de comitere a unor „ilegalităţi” şi falsificarea datoriilor este o imputare factuală concretă şi verificabilă, care s-a dovedit a fi falsă.

În ședința de judecată, agentul constatator din cadrul IP Centru, mun.Chișinău, Alexandru Creciun, fiind legal înștiințat despre data, ora și locul ședinței de judecată, *fapt confirmat prin citația expediată prin intermediul poștei electronice*, nu s-a prezentat, *însă la data de 31.03.2026, a expediat în adresa instanței o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa (f.d.55, 58).*

Astfel, potrivit art.455 alin.(2) Cod contravențional, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa agentului constatator, procedura citării legale fiind respectată, fiind admisă cererea privind examinarea cauzei în absența agentului constatator.

În ședința de judecată, *reprezentantul contestatarului SRL „*****”,Chiaburu ***** a susținut contestația integral din motivele și argumentele invocate în contestația inițială, cât și cea concretizată.

Audiind participanții la proces, examinând contestația și verificând procesul-verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa, în coroborare cu mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravenţional, instanța de judecată reține următoarele.

Potrivit art.448 alin.(1) Cod contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8).

Instanţa de judecată constată cu privire la termenul de introducere a contestației că, a fost înaintată în termenul prevăzut de lege.

Cu referire la fondul cauzei, instanța reține că, potrivit potrivit răspunsului agentului constatator nr.34/20/1-1256 din 04.02.2026, se indică faptul că: în urma stabilirii tuturor circumstanțelor cazului dat, nu au fost stabilite sau constatate careva delicte prevăzute de Codul

contravențional. Or, de către cet.Botnarenco Ion nu au fost pronunțate sau exprimate păreri anume despre activitatea contestatarului.

Concocmitent prin răspunsul expediat de către agentul constatator, acesta a invocat că în urma cercetării circumstanțelor relevante și acumulării materialelor probatorii s-a stabilit că, situația apărută, reprezintă relații juridico-civile, rezolvarea cărora ține de competența instanței de judecată, unde a recomandat adresarea în mod particular.

În speță, instanța de judecată consideră că în cadrul examinării materialului înregistrat cu nr.1482 din 29.01.2026, de către comisarul-principal al IP Centru, Gheorghe Cociu nu au fost întreprinse toate măsurile necesare să elucideze pe deplin circumstanțele cazului, răspunsul oferit, fiind emis pripit și contrar prevederilor.

Astfel, instanța reține că în speță, agentul constatator nu a analizat în mod complet și obiectiv toate circumstanțele invocate de către contestatar în cererea sa.

Mai mult ca atât, agentul constatator nici nu a purces la examinarea cauzei în vederea elucidării tuturor circumstanțelor în vederea soluționării obiective și multiaspectuale a cazului, nefiind emisă o decizie pe caz.

În acest sens, se reține că în jurisprudenţa sa CEDO, pe cauza Suominen v. Finland, reiterată în cauza Fomin vs.R.Moldova, a constat că „rolul unei decizii motivate este să demonstreze părţilor că ele au fost auzite. Mai mult, o decizie motivată oferă părţii posibilitatea de a o contesta, precum şi posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanţă de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiţiei”.

Relevant speței este și faptul că Curtea a formulat cerinţe privitoare la desfăşurarea unui proces pentru ca el să fie echitabil, aşa cum impune art.6 §1 din Convenţie. Astfel, Curtea a decis că, textul implică obligaţia anchetei de a proceda la un examen atent al tuturor capetelor de cerere formulată de reclamant al argumentelor şi cererilor de probă ale părţilor, având a aprecia pertinenţa acestora pentru decizia pe care el o va adopta (Van de Hurk c/Pays - Bas din 19.04.1994), că printre imperativele echităţii impuse de art.6 §1 CEDO se găseşte obligaţia - pentru autorităţile de urmărire penală de a formula un ansamblu al procedurii care să nu să se finiseze numai cu audierea contradictorie a părţilor.

Prin urmare, instanța conchide că decizia agentului constatator conține o motivare foarte vagă, iar potrivit jurisprudenței CEDO nemotivarea hotărârilor constituie încălcarea dreptului omului la un proces echitabil a omului.

Astfel, instanța conchide că nu a fost examinat cazul cu emiterea ueni soluții motivate pe caz. Respectiv, se atestă că, în cauza din speță a fost efectuată o investigaţie insuficientă, urmare a căreia s-a adoptat un răspuns neîntemeiat, astfel, se impune obligația pozitivă a statului de a efectua o investigaţie oficială, multilaterală, ceea ce în cazul de față nu s-a efectuat.

În conformitate cu jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze circumstanţele ce ţin de vinovăţia inculpatului cu adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa acestora echivalează cu o încălcare a dreptului la un proces echitabil. În acest sens, Curtea a stabilit că, în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin să ofere un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i acorda părţii care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, suntem în prezenţa unei încălcări a dreptului la un process echitabil (Ruiz Torija v. Spania, 9 decembrie 1994, § 29; Papon v. Franţa (nr. 2), dec., 15 noiembrie 2001; Boldea v. România, 15 februarie 2007, § 30).

Potrivit art.381 alin.(4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

Conform art.262 alin.(1) CPP, organul de urmărire penală poate fi sesizat despre săvârşirea sau pregătirea pentru săvârşirea unei infracţiuni prevăzute de Codul penal prin:

1) plângere; 2) denunț; 3) autodenunț; 4) depistarea nemijlocit de către organul de urmărire penală sau procuror a bănuielii rezonabile cu privire la săvîrşirea unei infracţiuni.

Conform art.447[1] alin.(1) Cod contravențional, examinarea cauzelor contravenţionale de către agentul constatator, autorităţile prevăzute la art.393 alin.(1) lit.b)–d), după caz, se efectuează cu respectarea prevederilor capitolelor I–VI din cartea a doua.

Organele competente nu pot deroga de la procedura care rezultă din sesizarea primită decât prin instrumentele stabilite de lege. Codul contravenţional reglementează ce se întâmplă atunci când sesizarea cu privire la contravenţie este neîntemeiată. Organul sesizat nu poate invoca norme interne sau interdepartamentale pentru a se abate de la Codul contravenţional. Astfel, sesizările cu privire la contravenţii nu pot fi examinate drept petiţii, iar procedura prevăzută de Codul contravenţional nu poate fi eludată.

Astfel, instanța de judecată conchide că, agentul constatator, fără ca să examineze materialele, fără să emită o soluție și fără a da o apreciere probelor sau fără a administra probe suplimentare în vederea stabilirii adevărului, a ajuns la o concluzie neclară și incertă.

Astfel, instanța conchide că, nu s-a soluționat plângerea, fiind *emis un răspuns* neîntemeiat.

Astfel, de către agentul constatator nu a fost întreprinse măsurile necesare întru elucidarea tuturor circumstanțelor care au importanță pentru soluționarea cauzei, nu a fost audiat petiționarul pe marginea plângerii sale în vederea stabilirii adevărului și emiterea unei soluții motivate pe probe ce ar confirma sau ar combate existența unor circumstanțe de fapt, ajungând la o concluzie neclară și incertă.

Reieșind din cele relatate, analizând situaţia de fapt stabilită în cadrul examinării contestației şi raportând-o la temeiurile de drept aplicabile cazului examinat, precum şi la jurisprudenţa CtEDO, totalitatea circumstanţelor şi condiţiilor stabilite la soluţionarea contestației, instanţa de judecată ajunge la concluzia că, plângerea nu s-a soluționat corespunzător de către agentul constatator competent.

În baza celor prezentate și având în vedere prevederile art.448 Cod contravențional, instanţa de judecată, –

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se admite contestația înaintată de către *de către administratorul SRL„*****”, Ceban Sergiu*.

Se declară nulitatea răspunsului nr.34/20/1-1256 din 04.02.2026, emisă de agentul constatator al IP Centru, mun.Chișinău, Gheorghe Cociu.

Se obligă agentul constatator să lichideze încălcările depistate ale drepturilor și libertăților *SRL „*****”* și în dependență de circumstanțele stabilite, să se adopte o hotărâre în condițiile legii.

Hotărârea cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediu Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
judecător Elena Ungureanu